

Biografia

José Menor

És un artista que desafia qualificatius, en presentar-se tant com a ambaixador dels nostres compositors històrics (Granados, Albéniz) o com a “*revolucionari del seu instrument*” (Hèctor Parra), tot explorant l'avantguarda més innovadora i incloent-hi les seves pròpies obres.

Qualificat com un “*Un dels més reconeguts pianistes espanyols de la seva generació*” («The Daily Telegraph»), s'està establint ràpidament com a valor en alça en el panorama internacional de la música contemporània. La seva gravació de la integral pianística de Guinjoan va ser aclamada amb quatre estrelles per la prestigiosa revista «Fono Forum» i qualificada com a “*fita discogràfica*” i “*un abans i un després en l'apreciació del piano contemporani del nostre país*” («Melómano»).

Els seus darrers compromisos el 2015 inclouen el debut al Schwetzingen SWR Festspiele a Alemanya interpretant el primer recital monogràfic sobre Hèctor Parra; el debut al festival Progetto Martha Argerich, a Lugano (Suïssa) interpretant Messiaen, i un recital sobre Beethoven al Festival Internacional de Granada altament lloat per la premsa.

Va debutar a Carnegie Hall amb 15 anys i als 18 al Palau de la Música com a guanyador del Premi El Primer Palau. El seu debut amb la Royal Philharmonic Orchestra a Londres amb el *Concert* d'Albéniz va ser aclamat per la premsa internacional i el va portar a estrenar-lo a diversos països.

Com a solista ha actuat amb orquestres com l'RPO, Radio-Televisión Española, Simfònica de Barcelona, JONC, JONDE, Simfònica del Vallès, Redlands Symphony (Califòrnia), Simfònica de Xalapa (Mèxic), filharmòniques de Wuhan (la Xina), Montevideo (Uruguai), Wroclaw i Bydgoszcz (Polònia), entre d'altres. En recital ha actuat en sales com el Carnegie Hall, Wigmore

Hall, Auditorio Nacional o Palau de la Música Catalana, entre d'altres. També intervé sovint com a music de cambra i ha col·laborat amb artistes com Philip Setzer (Emerson Quartet), Ransom Wilson, Dai Miyata, Alexander Sitkovetsky o Francisco Fullana, o amb grups com New York Chamber Musicians o l'Erato Piano Trio al Regne Unit.

És un actiu impulsor de la música contemporània del nostre país i ha estrenat internacionalment obres de compositors com Hèctor Parra, Joan Guinjoan, Benet Casablanca i Joan Albert Amargós, entre d'altres. Com a compositor ha tingut diverses estrenes; com a més recent, ha interpretat ell mateix la seva obra *Notes on Crossroads* a l'auditori de l'SGAE a Madrid (2013) i sis obres per a piano i electrònica compostes en col·laboració amb el compositor electrònic i videoartista Francesc Martí (RMSonce), estrenades a diverses sales de Nova York (2014). Propers compromisos aquesta temporada 2015-16 inclouen, entre altres presentacions, recitals al Carnegie Hall de Nova York, Passionskirche (Berlín) i una gira per la Xina que inclou el Meet in Beijing Arts Festival, en què interpretarà *Goyescas* amb motiu del centenari d'Enric Granados.

Nascut a Sabadell, es va formar al CSMMB, RCM a Londres, Yale University, i ha rebut consells de pianistes com Richard Goode, Stephen Hough, Cristina Ortiz o Joaquín Achúcarro, entre d'altres.

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LA INVESTIGACIÓN DE LA MÚSICA

DIMECRES, 9 DE SETEMBRE DE 2015 – 20.30 h
Cicle Intèrprets Catalans *Petit Palau*

José Menor piano

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

"Hèctor Parra, integral de piano"

Programa

I

47'

Hèctor Parra (1976)

La dona d'aigua (2009)

Tres peces per a piano - Lichtzwang (1999)

I. Melanconico

II. Espectante

III. Irato

Cos de matèria (2012)

Carícies cap al blanc (2012)

Haus ur / Office Baroque (2014)

Una pregunta (a Jaume Plensa) (2015, estrena mundial)

II

29'

Hèctor Parra

Impromptu pour Equinox (2010)

Impromptu (2005)

Quatre miniatures (2007)

Sonata per a piano (2010)

Proper concert

Ramon Bassal, violoncel
Homenatge a Alfredo Bassal

DIJOUS, 17.09.15 – 20.30 h
Petit Palau

Obres de Rachmàninov, Schumann,
Fauré i Casadó

Comentari

Un excitant univers pianístic

El compositor i pianista català Hèctor Parra (Barcelona, 1976), establert a París i lligat com a professor i creador a l'Ircam, s'ha situat entre els principals valors de la creació actual per l'audàcia de les seves partitures. I el programa monogràfic que José Menor li dedica és un retrat revelador de la seva obra per a piano; el recorregut va, i no en ordre cronològic, des d'una les seves primerenques *Tres peces per a piano* (1999), fins a les obres *Haus ur / Office Baroque* (2014) i *Una pregunta (a Jaume Plensa)* (2015), en les quals la imaginació sonora i el domini dels recursos d'avantguarda il·luminen un llenguatge de gran personalitat i força expressiva.

Les *Tres peces per a piano*, que Parra considera la seva primera composició seriosa, van néixer al començament dels seus estudis amb David Padrós i, segons les seves pròpies paraules, hi “*desenvolupa un pianisme exigent menys allunyat de Rachmàninov i Skriabin que de la música postserial europea*”. També el breu *Impromptu* (2005) exigeix màxim virtuosisme a l'interpret, des de l'aparent espontaneïtat de les estructures de l'inici a la superba tensió cromàtica. Encara que certs ritmes han estat concebuts amb l'ajuda de l'ordinador, l'obra “*va néixer enterament en el piano i aprofita la meua experiència com a pianista*”, diu Parra.

Per sobre de la intenció pedagògica, les *Quatre miniatures* (2007) concilien la profunditat del so instrumental amb una gestualitat rica i delicada que juga amb les immenses possibilitats de l'instrument; el pianisme seductor d'Isaac Albéniz inspira la quarta miniatura i la fantasia que anima les sonoritats de *La dona d'aigua* (2009). Amb *Impromptu pour Equinox* (2010) i la *Sonata per a piano* (2010) creix la personalitat de Parra; música dotada de major energia i sensualitat que busca la comunicació amb el públic des del convenciment de la força emocional i intel·lectual de la música. Sorgeixen noves textures i s'obren múltiples possibilitats en un llenguatge que experimenta i fa seves suggeridores tècniques d'avantguarda. De fet, va prenent forma, i en aquest procés la petjada de l'Ircam és palès, un nou so, un piano tècnicament més audaç, però sense deixar de ser i sonar humà, malgrat l'ús de noves tècniques de tractament de la matèria sonora.

Parra sent una fascinació natural per la pintura, l'arquitectura, les arts plàstiques; aquesta atracció –també és pintor– es plasma en peces com *Cos de matèria-Antoni Tàpies 'in memoriam'* (2012) i *Carícies cap al blanc* (2012), inspirada en l'obra pictòrica de Gerhard Richter: Parra pinta textures i colors i així dóna forma a un món pianístic ple de misteri i atracció sonora.